

De vorbă cu...Mirela Buhuș: “Noi, actorii, vrem să demonstrăm că putem să jucăm orice. Și bine facem!”

By [Andreea Mihalache](#) 6 August, 2020 [No Comments](#)

Ne plac oamenii frumoși. Oamenii expresivi. Oamenii creativi. Iar Mirela Buhuș face parte din toate aceste tipologii.

Cu o carieră de lungă durată în lumea impro, o apariție de senzație în cadrul IUmor și finalistă a unui eveniment inovator și inedit pentru lumea artistică – Festivalul Mondial al Monoloagelor, Mirela este invitata noastră de astăzi, a unui nou interviu cu tentă artistică...și onestă!

Ciao, Mirela, și bun venit pe la noi! Hai să începem cu începutul. Tu ai ales actoria sau actoria te-a ales pe tine?

Ciao a tutti 😊 Mersi pentru invitație și bine v-am găsit. Mă simt onorată, deși nu mă consider vreun “star” sau ceva de genul asta. Adică da, vorba cântecului “vreau să am Steaua mea” dar încă muncesc pentru asta 😊

“Tu ai ales actoria sau actoria te-a ales pe tine?” Excelentă întrebare, iar eu am să răspund cu un clișeu adevărat pentru mine: ea m-a ales pe mine, jur! Eu tot încerc să mă las uneori (când nu am grijă de mine și obosesc prea tare!) dar Ea insistă!... și mă bucur enorm că insistă, că, vorba profului meu de actorie, Nae Iliescu, dacă ar fi ușor, ar face-o toată lumea...

Ce te face fericită în această meserie, în România?

Nu știu de unde ai scos întrebările astea dar sunt extraordinare :)) Simt așa că îmi fac o introspecție mult așteptată. Ce mă face cel mai fericită în această meserie (în România) cred că sunt oamenii minunați și talentați cu care am oportunitatea să lucrez, că bani nu prea sunt momentan, deci ceva, ceva trebuie să fie, iar în opinia mea, oricum elementul uman este peste elementul financiar. Cumva, faptul că știu și întâlnesc constant oameni dispuși să joace în ciuda vicisitudinilor teatrului și ale societății, mă unge pe suflet și îmi redau încrederea în umanitate, iar asta înseamnă fericire pentru mine, să am speranța mereu aprinsă. În afară de asta, îmi plac și banii :)))

În prezent ai fost selectată în cadrul Festivalului Mondial al Monoloagelor. Ce te-a îndemnat să participi la această competiție de nivel mondial, ce așteptări ai și cum privești global o astfel de inițiativă?

Da, am fost selectată și încă nu-mi vine să cred, pentru că au fost efectiv sute de participanți, și nu e vorba despre faptul că eu nu îmi știam calitatea monologului, dar, să fim sinceri, competiția este destul de acerbă în showbiz. Iar faptul că am fost selectată să reprezint România alături de un actor newyorkez, James Longshore, a fost cu atât mai onorabil pentru mine. Oricum am simțit

mereu că mă exprim mai bine în engleză decât în română și că, surprinzător, mă înțeleg mai bine cu “străinii” la capitolul artă decât cu românii. Nu știu, poate mi se pare mie, dar simt cumva că ei sunt mai pe stilul meu sau eu mai pe stilul lor :))

Uite un exemplu concret: cu același monolog selectat la mondiale, am participat și la “Monologue Slam” în România și nimic :)) noroc cu James care a insistat să particip la World Monologue Games!...

Ți-ai ales deja tema cu care vei participa în finală și pe ce factori decizionali te bazezi?

Juriul a propus ca tema să rămână aceeași, deci, practic, voi face tot monologul lui Celine din “Before sunset”, pe care îl ador, doar că va trebui filmat din nou și rămâne la alegerea noastră dacă vrem să-l facem la fel sau să schimbăm ceva la el, însă trebuie să fie diferit, înțelegi ce zic? E mai dificil decât pare 😊

Vorba lui Nenea Iancu: „Din două una, dați-mi voie: ori să se revizuiască, primesc! Dar să nu se schimbe nimica; ori să nu se revizuiască, primesc! dar atunci să se schimbe pe ici pe colo, și anume în punctele... esențiale”— Ion Luca Caragiale, [O scrisoare pierdută](#)

Dacă ar fi să dai timpul înapoi, la primul tău an de facultate, ce și-ar spune Mirela cu experiența de acum, boboei din anul I?

Wow, cât de faină este și această întrebare! O așteptam de mult 😊

I-aș spune așa: “Fată dragă! Mă bucur nespus că nu ai renunțat... dar nu te mai agita atât, că uneori e nevoie și de liniște ca să poți crea, haosul e bun dar nu constant! Vorba profului: <nu iese nimic când te scremi!>

Îți promit eu că o să joci și în reclame, și în filme, și în teatru, nu e sfârșitul lumii, calmează-te și nu te mai da peste cap pentru orice, ai grijă de tine înainte de toate, că restul sunt detalii!

Ah, și cel mai important, ai încredere în tine! Și, te rog eu, nu mai fi chiar atât de naivă, nu te mai teme, cu timpul totul se cerne... Continuă să faci sport, că o să te ajute enorm, o să vezi despre ce vorbesc când treci de 30 ani. Să nu uiți niciodată cât ești de minunată, dar să rămâi totuși modestă, cum îi șade bine unei artiste autentice. Te iubesc!”

Știm că ai o carieră destul de lungă în improvizație. Ce poți spune că te învață improvizația personal despre tine?

Într-adevăr, fac improvizație de peste zece ani, respectiv din anul I de facultate, 2009, and I love it.

Mi se pare cea mai captivantă formă de artă și mă ajută foarte mult, inclusiv pe plan personal. Pentru că regula de bază a improvizației este să accepți și să duci mai departe situațiile din scenă, nu doar să fii amuzant cu orice preț, fix ca în viață, nu? Uneori trebuie doar să accepți ce ți se întâmplă și să mergi mai departe, adică să fii mai rezilient și totul va fi bine.

Și, deși fac de mult Impro, am jucat mai mult pe la festivaluri internaționale și foarte multe solo show-uri, abia acum simt că mi-am găsit tribul ([ImproTribe](#)) al cărui fondator sunt și de care sunt foarte mândră, cum ziceam: am norocul să lucrez cu oameni super frumoși și talentați.

Ai avut o participare destul de controversată și la IUmor. Cât de credibil crezi tu că poate fi un actor într-un astfel de show, față de experiența scenei?

Pfiu! De ce mi-ai adus aminte de acest moment? Glumesc! Recunosc fapta și n-o regret:))

A fost un număr de-a dreptul controversat și mediatizat, dar mă mândresc cu el, pentru că m-a costat foarte mult suflet și muncă. Și dacă trebuie să șochez ca să schimb mentalități, o voi face mereu!

E o experiență diferită față de scenă, desigur, însă eu cred că mi-am asumat rolul foarte bine, mai ales că Mihai (Bendeac) a zis-o el însuși: "Dacă nu își asuma rolul, era grotesc, așa a fost super asumat și a ieșit comedie!". Mission accomplished!

Am avut un rol, l-am jucat și aia a fost! Din păcate, în România încă sunt mulți cu mentalități destul de rigide, care nu au înțeles ce s-a întâmplat și m-au etichetat cu cea mai veche meserie din lume, nu, nu cea de actor, ci cea de curvă! :)))

O sa fiu sinceră și nu o să neg că m-a afectat puțin atunci, în febra emisiunii, dar, privind în urmă, nu pot decât să zâmbesc cu recunoștință că eram pe buzele tuturor... și încă sunt! 😊

Ah, și am mai avut o temere foarte mare, că inclusiv cei din showbiz-ul românesc mă vor eticheta drept "curvă de servici", dar Slavă cerului, nu s-a întâmplat asta.

Mai ales, slavă Domnicăi Cârciumar, care, în perioada IUmor, m-a chemat la un casting pentru minunata producție de la Pro TV "Las Fierbinți". Și nu pot să îți explic ce frică mi-a fost că mă vor face curva satului, și cât de fericită am fost când mi-au dat rolul de poștariță, zici că promisem un rol principal, nu unul episodic, jur! A fost un sentiment extraordinar să mi se dea un rol pe contre-emploi (adică nu pe stilul meu aparent de personalitate) pentru că noi, actorii, vrem să demonstrăm că putem să jucăm orice. Și bine facem! 😊

Care este cea mai mare ambiție actuală a ta ca actriță și ca femeie?

Cea mai mare ambiție a mea actuală ca actriță este să joc într-un film sau mai multe de lung metraj și să mergem peste tot în lume cu ImproTribe, pentru că suntem faini și vrem să distrăm oamenii cât putem de mult.

Iar ca femeie, chiar nu știu ce să zic, mă simt destul de împlinită, am un soț minunat, care mi-e prieten înainte de toate și mă sprijină în tot ceea ce fac, poate un copil la un moment dat, dar pare departe gândul acela de mine. Însă viața m-a învățat ca "niciodată să nu zic niciodată!"

Ce așteptări realiste crezi tu că poate avea un actor de impro/de comedie de la publicul său după perioada de criză prin care trecem cu toții?

O altă chestie pe care încerc s-o învăț și s-o implementez este să nu am așteptări, să mă bucur cât pot de moment și cam aia e, mă ghidez după zicala "carpe diem", că la ce vremuri nebune trăim nu se știe niciodată...

Dar mă aștept totuși ca publicul să aprecieze mai mult bucuria de a fi împreună cu actorii într-un act de creație. Și cu bucurie constat că asta deja se întâmplă, oamenilor le e dor de artă, de frumos, de conexiunea umană. Am avut un show de impro incendiar vinerea trecută, în Centrul Vechi, la restaurantul

"iDracula"(care ne găzduiește cu generozitate), iar asta nu doar pentru că erau 40 de grade afară, ci pentru că publicul a fost super prezent alături de noi. Eu și prezint show-ul și am avut ocazia să le mai surprind privirea, mi se face pielea de găină numai când îmi aduc aminte! Nu era nimeni cu ochii în telefon, toți se uitau cu rasuflarea tăiată la actori. Un vis împlinit, ce să mai!...

Care sunt top 3 secrete de menținere a zâmbetului pe buze în situații limită, pe care ni le poți desconfira?

Hai că aici nu mai scriu un roman, sometimes less is more :))

Oricât de nasoale ar deveni lucrurile la un moment dat, îmi zic mereu "this too shall pass" ("și asta va trece!" dar sună mai bine în engleză:))

M-am obișnuit să fac meditație și sport de fiecare dată când simt că mintea mea se duce spre zone întunecate, "mens sana in corpore sano" chiar funcționează; Cred că sunt și un pic norocoasă și binecuvântată de Sus, am avut mereu o doză tembelă de optimism în mine; chiar dacă mă supăr sau sunt deprimată (că mi se întâmplă, om sunt și eu!) îmi trece îngrozitor de repede 😊 P.S uneori mă mai răsfăț și cu terapie, dar asta pentru că sunt eu super pasionată de psihologie și îmi place să aflu cât mai multe despre mintea umană, inclusiv a mea 😊

ENGLISH TRANSLATION

We like beautiful people. Expressive people. Creative people. And Mirela Buhuș is part of all these typologies.

With a long career in the world of improv, a sensational appearance in IUmor and finalist of an innovative and unique event for the art world - the World Festival of Monologues, Mirela is our guest today, a new interview with an artistic touch... and honest!

Hello, Mirela, and welcome to us! Let's start with the beginning. Did you choose acting or did the actress choose you?

Ciao a tutti 😊 Thank you for the invitation and I found you well. I feel honored, although I don't consider myself a "star" or anything like that. I mean, yes, it's about the song "I want to have my Star" but I'm still working for it 😊

"Did you choose acting or did the actress choose you?" Excellent question, and I will answer with a real cliché for me: she chose me, I swear! I keep trying to let go sometimes (when I don't take care of myself and I get too tired!) But she insists! -everyone...

What makes you happy in this profession, in Romania?

I don't know where you got these questions from but they are extraordinary :) I feel so I make a long-awaited introspection. What makes me happiest in this profession (in Romania) I think are the wonderful and talented people I have the opportunity to work with, that money is not really at the moment, so something, something must be, and in my opinion, the human element anyway it is over the financial element. Somehow, the fact that I know and constantly meet people willing to play despite the vicissitudes of theater and society, anoints my soul and restores my confidence in humanity, and that means happiness for me, to always have a burning hope. Besides, I also like money :)))

You have now been selected for the World Monologue Festival. What prompted you to participate in this world-class competition, what are your expectations and how do you view such an initiative globally?

Yes, I was selected and I still can't believe it, because there were actually hundreds of participants, and it's not about the fact that I didn't know the quality of my monologue, but, let's be honest, the competition is pretty fierce in showbiz. And the fact that I was selected to represent Romania with a New York actor, James Longshore, was all the more honorable for me. However, I have always felt that I express myself better in English than in Romanian and that, surprisingly, I get along better with "foreigners" in terms of art than with Romanians. I don't know, maybe it seems to me, but somehow I feel that they are more in my style or I am more in their style :))

Here is a concrete example: with the same monologue selected at the World Championships, I also participated in the "Monologue Slam" in Romania and nothing :) good luck with James who insisted on participating in the World Monologue Games!...

Have you already chosen the theme with which you will participate in the final and what decision factors do you rely on?

The jury suggested that the theme remain the same, so I'll practically do all of Celine's monologue from "Before Sunset," which I adore, only it'll have to be filmed again and it's up to us if we want to do the same. or change something about it, but it has to be different, do you understand what I'm saying? It's harder than it looks

The words of Nenea Iancu: "Out of two, let me: or to be reviewed, I receive! But let nothing change; or not to be reviewed, I receive! but then to change here and there, namely in the... essential points "- Ion Luca Caragiale, A lost letter

If you were to go back in time to your first year of college, what would Mirela say to her first-year freshman experience? Wow, how fine this question is! I've been waiting for her for a long time 😊 I would say to her like this: "Dear girl! I'm so glad you didn't give up... but don't worry so much, that sometimes it takes peace to create, chaos is good but not constant! The teacher's words: <nothing comes out when you scrub!> I promise you that you will play in commercials, in movies, and in theater, it's not the end of the world, calm down and don't bother about anything, take care of yourself first of all, because the rest are details! Ah, and most importantly, trust yourself! And, please, don't be so naive, don't be afraid, with time everything is sifted... Keep doing sports, it will help you a lot, you will see what I'm talking about when you're over 30 years old. Never forget how wonderful you are, but still remain modest, as befits an authentic artist. I love you!" We know you have a pretty long career in improvisation. What can you say that improvisation teaches you

personally about yourself? Indeed, I have been improvising for over ten years, respectively since the first year of college, 2009, and I love it. It seems to me the most captivating art form and it helps me a lot, including personally. Because the basic rule of improvisation is to accept and carry on the situations in the scene, not just to be funny at any cost, fixed as in life, right? Sometimes you just have to accept what is happening to you and move on, that is, be more resilient and everything will be fine. And, although I have been doing Impro for a long time, I have played more at international festivals and a lot of solo shows, only now I feel that I have found the tribe (ImproTribe) whose founder I am and of which I am very proud, as I said: I am lucky to work with super beautiful and talented people.

You also had a rather controversial participation in IUmor. How credible do you think an actor can be in such a show, compared to the stage experience?

Phew! Why did you remind me of this moment? Kidding! I admit the deed and I don't regret it :))

It was a really controversial and publicized number, but I am proud of it, because it cost me a lot of soul and work. And if I have to shock to change mindsets, I will always do it!

It's a different experience from the stage, of course, but I think I took on the role very well, especially since Mihai (Bendeac) said it himself: "If he didn't take on the role, he was grotesque, that's how great it was. assumed and comedy came out! ". Mission accomplished!

I had a role, I played it and that was it! Unfortunately, in Romania there are still many with quite rigid mentalities, who did not understand what happened and labeled me with the oldest profession in the world, no, not that of an actor, but that of a whore! :)))

I will be honest and I will not deny that it affected me a little then, in the fever of the show, but, looking back, I can only smile gratefully that I was on everyone's lips... and I still am! 😊

Ah, and I had a very big fear, that even those in Romanian showbiz will label me as a "service whore", but thank heavens, this did not happen.

Especially, thanks to Domnică Cârciumaru, who, during IUmor, invited me to a casting for the wonderful production from Pro TV "Las Fierbinți". And I can't explain to you how scared I was that they would make me the whore of the village, and how happy I was when they gave me the role of postwoman, you say that I had received a main role, not an episodic one, I swear! It was a great feeling to be given a role in counter-employment (ie not in my apparent personality style) because we, the actors, want to prove that we can play anything. And we do well! 😊

What is your biggest current ambition as an actress and as a woman?

My current biggest ambition as an actress is to star in one or more feature films and go all over the world with ImproTribe, because we're great and we want to entertain people as much as we can.

And as a woman, I really don't know what to say, I feel quite fulfilled, I have a wonderful husband, who is my friend first of all and supports me in everything I do, maybe a child at some point, but he seems far away that thought of me. But life has taught me to "never say never!"

What realistic expectations do you think an improv / comedy actor can have from his audience after the crisis period we are all going through?

Another thing I try to learn and implement is not to have expectations, to enjoy as much as I can at the moment and that's about it, I am guided by the saying "carpe diem", that we never know what crazy times we live in...

But I still expect the audience to appreciate more the joy of being with the actors in an act of creation. And I am glad to see that this is already happening, people miss art, beauty, human connection. We had an incendiary improv show last Friday, in the Old Center, at the restaurant "iDracula" (which hosts us generously), and this not only because it was 40 degrees outside, but because the audience was super present with us . I present the show and I had the opportunity to catch their eye, my goosebumps are only made when I remember! There was no one on the phone, everyone was staring at the actors. A dream come true, what more!...

What are the top 3 secrets to keeping a smile on your face in extreme situations that you can reveal to us?

Come on, I don't write a novel here anymore, sometimes less is more :))

No matter how awful things get at some point, I always say "this too shall pass" ("and this will pass too!" But it sounds better in English :))

I got used to doing meditation and sports every time I feel my mind go to dark areas, "mens sana in corpore sano" really works;

I think I'm a little lucky and blessed by Sus, I've always had a lazy dose of optimism in me; even if I'm upset or depressed (because it happens to me, I'm human too!) I get terribly fast 😊 PS sometimes I indulge in therapy, but that's because I'm super passionate about psychology and I like to find out how much more about the human mind, including mine 😊